

אור הנר

עזר: נדיה אטון

דבר העזר

"לכן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום. והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם"

[לא תרצח' לא תגנוב']

וזה הפירוש "נשתברו הלוחות", שחילקו ביניהם, וקיימו רק את חלק התורה שבין אדם למקום, ואילו בבין אדם לחברו זלזלו לגמרי... (באר הפרשה)

סיפר הרב הקדוש רבי משה צבי מסווראן זי"ע: א: אשה אחת מאנשי העיר נכנס בה גלגול (דיבוק), ואותו רוח דיבר מתוך האישה, והיה מבקש שיתקנו את נשמתו בזה שיאמר עם מנין אנשים תהלים לעילוי נשמתו, ורק אז יצא, והיה לאותה אישה צער רב מזה.

הביאו אותה לפני הרב מיחאדיה, ביקש ממנו הרב שיספר לו למה נענש להתגלגל בעולם? סיפר הרוח בימי חיי הרבית לחטוא, ברם התחרטתי על מעשי וחזרתי בתשובה גמורה. כשהגיעה שעת להיפטר מהעולם נפטרתי מתוך תשובה. בבואי לפני בית דין של מעלה נוכחתי כי אכן תיקנתי את חטאי, זולת חטא אחד שלא שמתי אל לבי לשוב עליו, ודווקא חטא זה טורדני מעולם האמת, וממנו אין לי מנוחה עד היום הזה.

ומעשה שהיה כך היה: פעם אחת ראיתי אברך בן תורה שעמד סמוך לחמיו ואמר פרקי תהלים, בהגיעו לפסוק מסוים טעה בהגייתו, צחקתי ממנו בפני חמיו ואמרתי: הטועה בהגייה בן תורה יחשב? נכלם האברך מאוד. ועבירה זו שלא ייחסתי לה כל ענין, חוסמת בעדי את הכניסה לגן עדן, אף על פי שנטהרתי מכל עוונותי והנני נע ונד ומגולגל בעולם בגלל עוון זה.

לא יאומן!!! רק בגלל שפעם אחת צחק על אדם, נשמתו מתגלגלת בעולם הזה!!!

למדים אנו כמה עלינו להיזהר במצוות שבין אדם לחבירו, להרבות אהבה ואחוה בעם ישראל, ובוודאי בזכות זו נזכה לביאת משיח צדקנו ובנין בית מקדשנו במהרה בימינו אמן, שבת שלום ומבורך.

אומר המדרש: (רבה כ"א, א) "אמר הקב"ה, בדין הוא שיקבל שכרו".

בפרשתנו התורה מספרת על מעשה גבורתו של פינחס שקינא את קנאת ה' ועצר את המגיפה הגדולה שהשתוללה בעם ישראל, ולכן מנחם לו הקב"ה שכר כגמול על המעשה שעשה, "הנני נותן לו את בריתי שלום" - פינחס הוא אליהו שלא טעם טעמה של מיתה.

ונשאלת השאלה: הגמרא במסכת קידושין (ט:ט) מסבירה שאת השכר של הצדיקים שמקבלים כתגמול על מעשיהם, הם מקבלים רק בעולם הבא, ולא בעולם הזה, אם כן מדוע פינחס קיבל שכר בעולם הזה.

וביאר ה"משך חכמה" כשפינחס קינא את קנאת ה', הוא תיקן שני תיקונים: א. תיקון בבין אדם למקום. פינחס תיקן את פגם חילול ה'

הנורא שהיה על ידי זמרי. ב. תיקון בבין אדם לחבירו. בזמן שפינחס קינא את קנאת ה' המגפה שכבר כילתה חלק ניכר בבני ישראל נעצרה. ואומנם שאת שכר המצוות בעולם הזה לא מקבלים - כל זה במצוות שבין אדם למקום, אבל במצוות שבין אדם לחברו מקבל עליהם שכר גם בעולם הזה וגם בעולם הבא, ומאחר שפינחס גמל טוב עם בני ישראל על כן מגיע לו לקבל את שכרו.

למדים אנו מכאן לימוד נפלא ביותר! אותם אלו שגומלים חסדים ומיטיבים לאחרים מקבלים שכר גם בעולם הזה וגם בעולם הבא!!! נמצאים אנו בימים בהם אנו מתאבלים על חורבן בית המקדש, וידועה הגמרא ביומא (ט:ט) שמסבירה שכל הטעם שנחרב בית המקדש השני, אך ורק משום שלא היו אוהבים אחד את השני ולא היו עוזרים זה לזה, אלא ההפך, היו שונאים זה את זה.

ביום ראשון האחרון ציינו את יום י"ז בתמוז, אחד מחמישה דברים שאירעו לאבותינו ב"ז בתמוז הוא "נשתברו הלוחות", ורמז יש בזה כי שני הלוחות היו מחולקים: בלוח הראשון מצוות בענייני בין אדם למקום [אנכי ה' לא יהיה לך], ובלוח השני מצוות בענייני בין אדם לחברו

שנאת חנם

פרשת פינחס

דבר תורה לסעודה שנייה

אור החיים הקדוש

"פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן"

הקשה ה"אור החיים" הקדוש: מדוע מזכירה התורה גם את אביו וסביו של פנחס בפסוק? מתרץ האור החיים הקדוש ב' תירוץ: א. התורה רצתה שיזכרו את אבותיו של פנחס לטובה בעקבות מעשיהם הטובים, לכן הוזכרו יחד עם פנחס. ב. על אהרן הכהן היה קיטרוג גדול בעיקבות חטא העגל, מכיוון שלאחר חטא העגל היה מגיפה גדולה ומתו רבים בישראל. לכן אמרה התורה "פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן" ללמדנו שלאחר מעשה פנחס נוצר שלום בין עם ישראל לאהרן. שעמד פנחס בן בנו ופדה נפשות כל ישראל, שנאמר: "ולא כליתי את בני ישראל", למדים אנו מפסוק זה שאילולי פנחס היו כלים ח"ו. וכן אמרו חז"ל במדרש (תנ"א פ"ד) שהיה אהרן עומד ומתקן והיה מלמד כל ישראל תורה ומעשים טובים, רואים מכאן שהיה נחשב על אהרן הקלוקל שגרם במיתת רבים מבני ישראל והיה מבקש לתקן מה שנפרץ.

דבר תורה לסעודה ראשונה

"זאת עלת חדש בחדשו"

חכמי ישראל דורשים פסוק זה - העוסק בקורבנות הקרבים בראשי חודשים - מלשון חידוש ושינוי, וכך אומרים: צריך אדם לחדש את ראש חודש בלבית בגדים מיוחדים לכבוד היום, וסימן לדבר: "חמש חליפות שמלות" (בראשית מ"ה, כ"ב). המילה "חמש" מרמזת בדרך של נוטריקון (ראשי תיבות) למילים: חודש, מועד, שבת. בכל אחד מימים אלה צריך אפוא היהודי להתהדר בחליפת בגדים נאה וחגיגית.

לכן כמה מגדולי ישראל - וביניהם הגאון רבי אליהו מוולינא - נהגו ללבוש בכל ראש חודש בגדי שבת.

חסידים ואנשי מעשה נוהגים לערוך בראש חודש סעודה חגיגית, ובה משמיעים דברי פיוט בשירה ובזמרה. רמז למנהג זה מצוי במילה "שיר", - ראשי תיבות של שבת, יום טוב, וראש חודש.

דבר תורה לסעודה רביעית

תפילת מנחה ביחיד לפני השקיעה או בציבור לאחר השקיעה

מי שהתעכב מלהתפלל מנחה עד סמוך ממש לשקיעה, ויודע שאם ימתין למנין יצטרך להתפלל אחר השקיעה, בזמן בין השמשות, יש לו להמתין להתפלל בצבור, ולא להתפלל ביחידות קודם השקיעה. אך אם התעכב מלהתפלל מנחה, ועד שיהיה מנין יגיע זמן צאת הכוכבים לפי הגאונים, בודאי שאין לו להמתין כדי להתפלל בצבור, אלא יתפלל ביחידות קודם צאת הכוכבים. ולא יסמוך על סברת רבינו תם וסיעתו (ומה שאותו צבור מתפלל אחר צאת הכוכבים של הגאונים, לא טוב הם עושים).

תפילת ערבית ביחיד לפני חצות או בציבור לאחר חצות

מי שאינו משיג מנין לתפילת ערבית אלא אחר חצות לילה, יש מי שאומר שעדיף לו להתפלל ביחידות קודם חצות, מאשר להתפלל בציבור אחר חצות, שהרי לתחילה צריך לקרוא קריאת שמע מיד בצאת הכוכבים, וזמנה עד חצות לילה, ורק בדיעבד אם איחר יכול לקרוא קריאת שמע לבדה, ויתפלל עם הצבור אחר חצות.

דבר תורה לסעודה שלישית

הבן איש חי

"ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני ה'"

השאלה באורים ותומים דומה לשמועת הנבואה מפי הנביא, שבשניהם האדם מקבל תשובה מבורא עולם, בה הוא מודיעו את הדרך אשר ילך בה ואת המעשה שיעשה. הגמרא במסכת יומא (ע"ג) מסבירה: "אף על פי שגזירת נביא חוזרת - גזירת אורים ותומים אינה חוזרת", כלומר נבואת הנביא קיימת אפשרות שתתבטל, כמו נבואת יונה שהתנבא שניווה תהפך, ומכיוון שחזרו בתשובה נסלח להם, אך גזירת האורים ותומים אינה בטילה לעולם.

לאור זאת נוכל לפרש את תפילת דוד המלך ע"ה בתהלים (פ"ו, י"ז): "עשה עימי אות לטובה" "אות" ראשי תיבות אורים ותומים, דוד המלך ע"ה מעתיר לפני הקב"ה שיודיע לו שהוא דורש את טובתו, אך שהודעה זו לא תבוא על ידי נבואת הנביא, שזו אפשרות שתתבטל, אלא על ידי אורים ותומים שהם ה"אות", שבכך יוכל דוד להיות סמוך ובטוח שלא תתבטל ההבטחה לעולם.

מזבח שלם
ברוך ה' אלהינו

מישל בת רחל
אסתר בת לאה
תנצבה

מזבח שלם
ברוך ה' אלהינו

שרה בת מרגו
מאיר חזרי
בן חנינה
תנצבה

"כל השונה הלכות בכל יום..."

שו"ת עם
הרה"ג אהרן נחיה

דיני תפילה בציבור

שאלה: בענין תפילה בציבור, האם אפשר להתחיל תפילת שמונה עשרה כשאין עשרה שעומדים עם החזן לתפילת י"ח, וכן בחזרת הש"צ אם מותר להתחיל חזרה אף שיש כמה שעדיין מתפללים ואינם יכולים לענות קדושה ואמנים אחר החזן.

תשובה: העומדים לתפילת י"ח לכתחילה צריך שיהיו עשרה, אבל מעיקר הדין מספיק ששישה יעמדו לתפילת העמידה, ואפילו אם השאר התפללו כבר ומשלימים למנין, וכ"ש אם לא התפללו אלא שעדיין לא הגיעו לתפילת י"ח, ומיהו לכתחילה טוב שיעמדו עשרה לתפילת עמידה.

ולגבי חזרת הש"צ טוב יותר שיהיו תשעה והחזן כדי להתחיל את החזרה, דיש מהאחרונים שמחמירים בזה וכלשון השו"ע דקרב להיות ברכותיו לבטלה, אבל במקום הצורך ובשעת הדחק יש להתיר להתחיל חזרת הש"צ גם שיש שישה עונים בלבד, וכן בקדיש לתקבל שאחרי ערבית.

שאלה: כשמתפללים בחוץ ציבור המתפללים בפסוקי דזמרה או כל מקום אחר בתפילה ושומעים ציבור שאומרים קדושה, האם צריך לענות? וכן אם מתפללים בעזרת נשים ושומעים מבית הכנסת או להיפך (זה קורה שיש מנין נָּ ומנין יותר מאוחר) האם צריך לענות?

תשובה: כששומע קדיש וקדושה והוא נמצא באותה רשות (אף שהוא נמצא בחוץ), והוא במקומות שיכול להפסיק לענות אמן, צריך שיפסיק ויענה אמן, ואין זה בגדר רשות. אולם כששומע קדיש וקדושה מרשות אחרת כגון מהעזרה והוא נמצא בבית הכנסת או ההיפך אינו חייב לענות עם הציבור, ומכל מקום טוב שיענה בכל פעם ששומע.

דיון משפחתי עם הרב יצחק זלברשטין

האחראי התנצל ואמר: "מִחָר יִגִּיעַ שְׁלִיחַ מִיָּחָד וְיִתֵּן לָךְ אֶת הַפֶּרֶס".

והנה, האופנים הגיעו, וכעת מתעורר ופנים בין שמעון לראובן - למי הן שְׂכֻתֵינוּ?... שמעון טען: "מִכֵּינִן שֶׁכָּבַר הַתִּצְאָשָׁת מֵהָאוֹפְנִים לְגַמְרִי, שֶׁהָרִי הִפְקִדָה אֶת הַפֶּרֶס לְרִיקָתָא אוֹתוֹ לְפֶתַח, וְהָאוֹפְנִים הִגִּיעוּ לְכָאן אֲךָ וְרַק מִכֵּי - מִמִּילָא הֵן שְׂכֻתֵינוּ לִי".

לעמדתו טוען ראובן: "הַפֶּרֶס לְמַעֲשֵׂה הָיָה שְׁלִי, וְאֲנִי הוּא זֶה שֶׁזָּכִיתִי בְּגִזְלִי, וְיָמָּה פְּתָאוֹם שֶׁאַתָּה תִּקַּח אֶת הַפֶּרֶס!"

עם מי הצדק?

תשובה:

אָמַנְם רְאוּבֵן הַפְּקִיר אֶת הַפֶּרֶס וְהַתִּצְאָשׁ מֵהַזְּכִיָּה, אוֹלָם בְּרוּר שֶׁשֶּׁמְעוֹן לֹא יִזְכֶּה בָּהּ, כִּי הַמוֹסָד אֵינוֹ מוֹכֵן כָּלֵל לִיתֵן אֶת הַזְּכִיָּה לְאַחַד שְׁלֹא תֵרֵם לָהֶם וְלֹא הַשְׁתַּתֵּף בְּהַגְרָלָה. כָּל זָכִיתוֹ שֶׁל שֶׁמְעוֹן לֹא הֵיכָה אֶלָּא בְּיָדֵי שֶׁל הַפֶּרֶס, וְלֹא בְּגוֹף הַזְּכִיָּה, שֶׁנִּתְּנָתָה רַק לְזוֹכֶה הָאֲמִתִּי שֶׁהַפֶּרֶס עָלָה בְּגִזְלֵוֹ.

וְגַם אִם הַתִּצְאָשׁ רְאוּבֵן מֵהָאוֹפְנִים, הָרִי זָכָה בָּהֶם שׁוֹב כְּשֶׁהִגִּיעוּ לִידוֹ, וּמִן הַפֶּתַח שֶׁהָאֲרָגוֹן מִתְרַצָּה בָּהֶם, כִּי מִעֲנִיָּה הוּא לְשֹׁמֵר עַל הַמוֹנִיטִיּוֹן שְׁלוֹ, וְלִהְיוֹת עִם תּוֹרְמֵיוֹ כְּדִי שֶׁיִּמְשִׁיכּוּ לְתִמְךָ בְּאֲרָגוֹן.

לספנס: האופנים שְׂכֻתֵינוּ לְרְאוּבֵן.

"על פי הגורל תחלק" (במדבר כ"ו, נ"ו)

מעשה שהיה בראובן, שקבל פרטים הגרלה מאת אחד המוסדות שתתם עבדו תרומה הגונה. ביום בהיר אחד, מתקשר אחראי המוסד אל ראובן ויגבש לו בשמחה: "מזל טוב, זכית באופנים יקרות... אתה מוזמן להגיע אלינו ולקחת את הפרס".

ראובן בחר את הפתק, וכששמע שמדבר בעיר מחקת מאד, הודה לאיש ונתק את השיחה. הוא חשב בלבו: 'אין זה שווה לי להרחיק-לקח ולבזבז כסף ושעות רבות של נסיעות הלוך ושוב...', ומשכך, נטל את הפרטים והשליכו לאשפה!

שמעון, אחד מבני השכונה, עמד באותה העת לצד ראובן, והבין בדיק מדוע זרק ראובן את הפרטים. הוא המתין אפוא שראובן יעזב את המקום, ולאחר מכן נטל את הפרטים מפח האשפה, ומהר להתקשר אל אותו מוסד, כשהוא מציג עצמו כזוכה באופנים... (יצא שמעון זה נחו בלשון תדה ושננה).

"תסלחו לי מאד" - פתח בהתרעמות - "אין געלה על הדעת לנהג כך בתורמי הארגון, וכי זו הפרת הטוב שלכם? אם כבר מעניקים אתם פרס, מדוע מטריחים אתם את הזוכה להרחיק לקח אליכם? מן הראוי הוא שתואילו בטובכם לשלח אלי את הפרס, ואז ישאר לי 'תאבון' להמשיך ולתרום ברחב לב!"

שו"ת עם
הרה"ג בנימין זיתא

הלכות דברים שיש בהם משום סכנה

שאלה: האם מותר להיכנס למרפסת או גג שאין בהם מעקה. תשובה: מותר להיכנס למקום שחייב במעקה ולא קבעו בו מעקה ובלבד שמתנהג בזהירות יתירה.

שאלה: האם יש בעיה להשתמש בכלים פגומים כגון צלחות או כוסות וכדומה.

תשובה: במקום שיש חשש לסכנה כגון כוס זכוכית שיכול לפצוע את שפתיו אסור לשנות בכוס זאת. אבל פגמים שאין בהם חשש לנזק גופני יש להקפיד רק בכלי שבור אבל לא בפגום.

שאלה: האם מותר לתלות חליפה בקולב או בפינת גב הכסא או לפרוס אותה על גב הכסא כשיש בכיס החליפה פרוסת לחם. תשובה: יש להחמיר שלא לתלות חליפה בקולב או בפינת גב הכסא כשיש בכיס של החליפה פרוסת לחם משום שקשה לעוני ובמקום צורך גדול המיקל יש לו על מי לסמוך. אבל מותר לפרוס את החליפה על גב הכסא שאין זה תליה.

שאלה: האם מותר ללבוש או להוריד מעל גופו מכנסיים עם חגורה ביחד או שיש לחשוש משום איסור לבישת שני בגדים יחד (שדבר זה קשה לשכחה (עיין שו"ע סי' ג' ס"ה)).

תשובה: אין בזה חשש כלל.

לדפואה שלמה

ברוך חי בן לאה
רחל בת שרה
מידה מרים
בת רחל

לדפואה שלמה

יוליה בת לדיסה
דוד בן מטיאנה
סולטנה
בת פרחא

לדפואה שלמה

מדי בת רחל
דוג'ה סלומון
בן רבקה
חנה בת חפסה
תנצבה

לדפואה שלמה

שרה בת לאורה
ינית בת רחל
שמעון בן מרסל
תנצבה

לדפואה שלמה

לאה בת
סוליקה רביבו
ז"ל (הי"ד)
תנצבה

הלכות ימי בין המצרים הלך ב'

שמיעת שירים

המקילים בשאר ימות השנה לשמוע מטייף שירות ותשבחות להשם יתברך, כל שאינם דרך קלות ראש והוללות, יש להם על מה שיסמוכו אף שהם מלווים בכלי נגינה, בימים אלו שאנו מתאבלים על חורבן בית המקדש נוהגים להימנע מלשמוע שירים המלווים בכלי נגינה אפילו דרך הקלטה.

שירים ווקאליים

שירים ווקאליים שאינם מלווים בכלי נגינה, אם אינם מביאים לידי ריקוד מותר לשמוע אותם בימים בין המצרים.

צורך פרנסה

ישראל שמתפרנס על ידי השמעת קול מכלי נגינה בפני אנשים, אם אינו יודע מלאכה אחרת, ועושה כן אצל גוים, וגם אינו עושה כן לשמחה, אלא מפני שאין לו מה לאכול [דהיינו פת ולפת], יש להתיר לו לנגן בכלי שיר גם לאחר ראש חודש אב. אולם אם עושה כן אצל יהודים, יש לאסור בכל ענין מיום שבעה עשר בתמוז, ואפילו עושה כן בפני יהודים שאינם שומרי תורה ומצוות, מפני שנמצא מכשילים בשמיעת כלי שיר בימים אלו.

תספורת וגילוח

מותר מן הדין לספרדים, להסתפר ולהתגלח בימי בין המצרים [עד שבוע שחל בו תשעה באב], ואף אם לומדים בישיבות של יוצאי אשכנז, מותר לספרדים להסתפר ולהתגלח גם בימים אלו.

צדיקים במיתתם קדושים חיים

לנסיעה. הרב ברכו "תיסעו לשלום" החסיד פנה לרב ואמר לו: "השנה אני נוסע לבד היות ולא השגתי מקום לאשתי" אך הרב התעקש וחזר ובירך: "תיסעו לשלום!" ביום הנסיעה יצא החסיד לשדה התעופה ביחד עם אשתו כשהוא בטוח שתתקיים ברכת הצדיק: "תיסעו לשלום"... והנה שעה קלה לפני הטיסה הודיע אחד הנוסעים כי הוא מבטל את נסיעתו, והחסיד ואשתו נסעו יחדיו לציון הקדוש.

בן זכר

מסופר על מקשה ללדת שמצבה הסתבך מאוד. בעוד הרופאים מתייעצים מה לעשות, בעלה עזב מיד את בית החולים ובא ונכנס מיד אל רבנו אלעזר אבוחצירא זיע"א וסיפר לו על מצבה הקשה של אשתו. רבנו הרגיע אותו וכשפניו קורנות משמחה אמר לו: "מגיע לך מזל טוב, נולד לך בן זכר, ואשתך מרגישה טוב". היהודי המאמין שב לבית החולים כשליבו שליו ורגוע. והנה כשבא לחדר לידה אמרה לו האחות: "איפה אתה? מגיע לך מזל טוב. לפני חצי שעה נולדה לך בת". הלה שמח מאוד אך בליבו תהה "והרי הרב אמר לי שנולד לי בן זכר". הלה עזב שוב את בית החולים והפעם הלך לבית הרב לבשר ולהודות שהכל בסדר ב"ה, וסוף סוף אשתו ילדה כדברי הרב אך ילדה 'בת'. רבנו הסתכל עליו בפנים רציניות ושוב אמר לו: "תשמע זה טעות. נולד לך בן כפי שאמרתי ולא בת". הלה יצא מבית הרב מבולבל אולם כשחזר לבית החולים נפתרה התעלומה, מיד כשראתה אותו האחות התנצלה שטעתה ברישום עם יולדת אחרת ואכן נולד לו בן זכר. **אי"ה יום רביעי כ"ז בתמוז יום הילולתו זיע"א.**

רבי אלעזר אבוחצירא זיע"א ה"בא אלעזר"

הרב אלעזר אבוחצירא זיע"א נולד ביום ד' אב תש"ח נלב"ע כז' תמוז תשע"א הרב היה נצר למשפחת אבוחצירא. בנו של רבי מאיר נכדו של רבי ישראל אבוחצירא, בבא סאלי. הרב נולד בעיר ריסאני במרוקו. לאביו רבי מאיר אבוחצירא ולאמו הרבנית שמחה. התייתם מאימו בצעירותו. למד בישיבת תומכי תמימים שבקזבלנקה, ואחר כך עלה לארץ ישראל, משפחתו התיישבה בעיר אשדוד. הרב למד בישיבת הרמב"ם בתל-אביב. אצל ר' אברהם חפוטא זצ"ל. לאחר מכן עבר לישיבת פורת יוסף. אביו נפטר בחול המועד פסח, זצוק"ל. לאחר פטירת סבו, בבא סאלי זצוק"ל. הקים הרב את חצרו בב"ש לשם הגיעו אליו ליעוץ וברכה מכל הארץ ומכל העולם.

בכל לילה היה הרב מקבל אליו אנשים בסובלנות. כמות גדולה מאוד של אנשים היו מגיעים. האנשים מחכים שעות. וזאת על מנת לקבל את ברכת הרב או הייעוץ בשמחה.

בכל שנה ביום כ' טבת ערך הרב הילולה לכבוד הקדוש רבי יעקב אבוחצירא זיע"א. הרב היה צם בכל ימי הסליחות. אנשים רבים סיפרו על המון מקרים שבהם היו מגיעים לרב זצ"ל וקיבלו את ברכתו ונושעו.

רבי יעקב אבוחצירא

אחד החסידים היה טס קבוע בכל שנה ביום ב' בטבת ביחד עם אשתו לקברו של רבנו יעקב אבוחצירא זיע"א לרגל יומא דהילולא. שנה אחת לצערו איחר להירשם והודיעו לו כי נותר רק מקום אחד. בכל שנה לפני הנסיעה היה מגיע לקבל את ברכת הרב

ומכל מקום אם רצו להחמיר שלא להסתפר ולהתגלח מ"ז בתמוז, כדי שלא לשנות ממנהג חבריהם בישיבה, תבוא עליהם ברכה, אך יאמרו שנוהגים כן בלי נדר.

חודש אב

ממעטים בשמחה

משוכנס אב ממעטים בשמחה. וישראל שיש לו דין ודברים ותביעה משפטית עם גוי, יתחמק מלהתדיין עמו בימי פורענות אלה, ולאחר עשרה באב יתדיין עמו. ומי שצריך לעבור ניתוח, והוא ניתוח שאפשר לדחותו עד אחר תשעה באב, כדאי שידחה הניתוח.

קניות לצורך חתונה

מראש חודש אב עד התענית ממעטים במשא ומתן של שמחה, כגון קניית צורכי חתונה, ותכשיטי כסף וזהב, ותפירת בגדים חדשים, ובמיוחד לצורך נישואין. וכל זה כשאפשר להכין ולקנות צרכי החתונה הללו לאחר תשעה באב, אבל אם יום הנישואין נקבע מיד לאחר תשעה באב, מותר לקנות אפילו בתשעת הימים, אם הוא בחור רווק שטרם קיים מצות פריה ורביה. ואפילו אם יש שהות לקנות צורכי החתונה ולהכניס לאחר תשעה באב, אם יש חשש שיתייקרו לאחר מכן, מותר לקנותם בימים אלו. והוא הדין לרהיטים חדשים שנקנים לצורך הנישואין.

צביעת חדרי הבית

יש להחמיר שלא לסייד או לצבוע את חדרי הדירה מראש חודש אב, עד התענית. (ילקוט יוסף)

לברכה והצלחה

אלג'דיה
בת מרים
מרים (מיד)
בת דות

לברכה והצלחה

משה ואסתר
חודאדי
אביעד וגל
חודאדי

לברכה והצלחה

מרדכי ויפה
מוזדנו וב"ב
ליאור ושיר
מוזדנו

לברכה והצלחה

חיים לוי וב"ב
רון רבקה
הודיה לוי

לברכה והצלחה

דודית
בת עמליה
יעחק בן חנה

